

Diari del Marroc. Xauen (IV)

Un relat de: [Giser](#)

Xauen, 12 d'agost de 2003.

I la son es va fer present. La musculatura contreta, els ossos anquilosats, la ment ennuvolada,...tot cridava a la son.

La meva ment s'ha endinsat a les profunditats de la relaxació, Xauen ho permet.

Hores i hores de descans retardat sobre un vell llit amb les potes torçades. Somiant coses inacordables. Suant sense parar.

La son ha guanyat per un dia, i no em sento derrotat, sinó partícip d'aquesta victòria.

La son i jo hem guanyat.

Les drogues i l'interculturalitat:

Tractat de com les drogues poden ajudar a les relacions internacionals.

Vegis divuit personatges representant a països tan diversos com Grècia, Itàlia, Portugal, França, Alemanya, Mèxic, Austràlia, Canadà, etc i/o Catalunya.

Tots i totes a aquests/es personatges comparteixen una cosa en comú; les drogues. S'uneixen en converses divergents, plenes de silencis brutals, plenes de sensacions i sentiments,...plenes, simplement...plenes.

Comparteixen els porros, els xilums, les pipes, els somriures, les mirades plenes de complicitat; ho comparteixen tot.

Fins i tot en aquest moment poden sorgir unes birres ben fresques entre la multitud, ningú sap don surten, però surten, i no fa falta remoure més. Surten i punt. S'ha dit que punt.

Continuen les riallotes canàbiques, opiàcies i tot es podria dir. Tot s'envolta de la frescor de la nit de Xauen i d'un fum espès del seu kif.

I en mig de tot aquest moviment estàtic, me'n recordo de la gran quantitat de quatre eles que hi ha a aquest poble. I els quatre eles em porten a pensar en els gira-sols de l'entrada d'Algecires, i els gira-sols em porten a pensar...a sentir...a tremolar.

Només aquest pensament em fa tremolar. Quina nostàlgia!! Quines ganes de compartir!!

Em baixa la pressió, literalment, això acaba de començar. Però per ara, ho deixarem estar.

Un petó gira-sol.